

ρομεν εἰς τὴν παιδρὰν τοῦ Μοῦσῃ τὰ εὐχαριστήρια τῆς πό-
λεως, διὰ τοὺς εὐώδεις μενεξέδες δι' ὧν ἠθέλησας νὰ ῥάνη
τὰς ξηρὰς μας Ἀπόκρεω.

ΑΥΤΟΣ ΔΕΝ ΖΩΓΡΑΦΕΙΤΑΙ.

Τὴν ἀγαπῶ. Τὸν ἔρωτα τίς λύρα πλὴν θὰ ψάλλῃ ;
Τίς Προμηθεὺς τῶν Ξερούβειμ τὰ ἄσματα θὰ κλέψῃ ;
Βίς ἀπατήτους κορυφὰς τῆς Μούσης τ' ἄνθος θάλλει,
Τίς τοῦ Πηγάσου ἐπιβάς θρασὺς αὐτὸ θὰ δρέψῃ ;
Σιγῇ, σιγῇ, καὶ ἄσματα ἐρώτων μὴ ζητεῖτε,
Δονεῖται ἡ καρδία μου, ἡ λύρα δὲν δοεῖται.

Ἄρκει ἓν μόνον : ἀγαπῶ, ὑψίστη ἁρμονία,
Ἐπουρανία μουσικὴ καὶ ἄσμα τῶν ἄσμάτων.
Ἄν ἐρμηνεύ' ἡ γλῶσσά μας αἰσθητάματα μυρία,
Πρὸ τῶν ὑψίστων σιωπᾶ κ' ἐκείνη αἰσθημάτων.
Μόνον ἀγγέλους ζωγραφοῦν καὶ γλύφουν οἱ τεχνῖται,
Ἄλλ' ὁ θεὸς δὲν γλύφεται, αὐτὸς δὲν ζωγραφεῖται.
Νίκος.

ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ ΤΩΝ ΟΜΟΓΕΝΩΝ *).

(Σελίς ἐκ τῶν ἀπομνημονευμάτων μου).

α. . . Ἡ ἀρχιτεκτονικὴ τῶν Ἀθηνῶν ὁμοιάζει τὰ τρα-
πεζομάνδουλα ἐκεῖνα, ἅπερ κατασκευάζουν αἱ μικραὶ οἰκο-
κυραὶ (γυναικοῦλαι) σιρράπτουσαι πρὸς ἄλληλα διαφόρων
χρωμάτων τεμάχια ὑφασμάτων. Ἐδῶ ῥυθμὸς ἀρχαϊκός, ἐκεῖ
ῥυθμὸς γοτθικός, ἐδῶ πάλιν βυζαντινός, παρέκει ἀνάκτορον
δικὴν στρατῶνος, ἐκεῖ οἰκία ὡς φρενοκομεῖον, ἐδῶ σταῦλος
ὁμοιάζων οἰκίαν, ἐκεῖ οἰκία ὁμοιάζουσα σταῦλον.

Περὶεργος μίαν ἡμέραν ἔστην πρὸ τίνος οἰκίας . . . Ἦτο
ἀληθὲς τερατούργημα μὲ ὄλην τὴν πολυτέλειαν τῶν μαρ-
μάρων.

— Τίνος εἶναι ἡ οἰκία αὐτὴ, ἠρώτησα ἐργάτην τινα.

— Εἶναι τοῦ σιῶρ Νεγρεπόντε, μοῦ λέγει.

Καὶ ποῖος ἐγέλασεν αὐτὸν τὸν Χιώτην καὶ τοῦκαμε τέ-
τιο σπῆτι ! ἀνεφώνησα ἀμέσως.

Ἐζήτησα ἐκ περιεργείας πληροφορίας καὶ ἔμαθον ὅτι ὅλα
αὐτὰ τὰ θαύματα εἶναι ἔργα τοῦ Γάλλου ἀρχιτέκτονος κ.
Τροῦμ, αὐτὸ δὲ πάλιν τὸ θαῦμα — ὁ Τροῦμ — εἶναι ἔργον
ὀλοκλήρου ἐταιρίας, συγκειμένης ἐξ ἑνὸς σχεδιαστοῦ, τοῦ
κ. Πιάτ, κάποιου Γεωργίου Μόσχου, τοῦ κ. Βασιλείου Μελά
καὶ τοῦ κ. Χαριλάου, σαράφη τοῦ Κριεζῆ.

Οἱ κύριοι οὗτοι ἄμα ἔλθῃ ὁμογενὴς τις εἰς Ἀθήνας τὸν
ἐγκολποῦνται, τοῦ συνιστοῦν ἀμέσως τὸν δεινὸν ἀρχιτέ-
κτονα Τροῦμ καὶ ἐπιτέλους τοῦ κατασκευάζουν ἀντὶ οἰκίας
σταῦλον. Προμηθεύονται ἐκ Μασσαλίας ἄθλια καὶ σεσηπῶτα
κουφώματα, ὁ θεὸς ξεύρει εἰς ποίαν ἀξίαν, καὶ ζημιούσιν
οὕτω τοὺς παρ' ἡμῖν ἐντίμους ξυλεμπόρους καὶ μαραγκοῦς.
Συνιστῶσι τὸν Τροῦμ ὡς ἀρχιτέκτονα, ὅστις γνωρίζει τόσῃν
ἀρχιτεκτονικὴν ὄσῃν ἐγνώριζε καὶ ὅτε ἦ εἰς τὰ σπάργανα καὶ
ὅστις δι' ἐπιδεικτικῶν ἐπικρίσεων περὶ ἀρχιτεκτονικῆς Πα-
νεπιστημίου, Ἀκαδημίας κλπ. ἀπορθῶναι νὰ τὸν ὑπολή-
πτωνται . . . ὅσοι δὲν τὸν γνωρίζουν.

Αὐτὰς τὰς πληροφορίας συνέλεξα ἐπὶ τόπου ὅτε ἀκούω
φωνάς. — Τί συμβαίνει ἐρωτῶ.

— Εἶναι, μοι λέγει ὁ ἐργάτης, ὁ Νεγρεπόντες ὅστις βλα-
σημεῖ διὰ τὰ κακὰ τοῦ τοῦ ἔκαμαν.

(*) Σ. Μ. Χ. Παρεκλήθημεν νὰ δημοσιεύσωμεν τὸ ἀνωτέρω ἀρθρίδιον.

Καὶ τῶντι : προσέξας ἤκουσα τὸν Νεγρεπόντε νὰ λέγῃ
πρὸς τοὺς ἀνωτέρω κυρίους.

— Δὲν μὲ μέλει διὰ τὰ χρήματα τοῦ μοῦ ἐφάγατε, ὅσον
μὲ μέλει διὰ τὸ ἄθλιο σπῆτι τοῦ μοῦ ἐκάματε . . .

Καὶ ἐγὼ ἀκούσας ταῦτα ἐψιθύρισα.

— ὦ ! Νεγρεπόντε ! μαύρην γέφυραν διήλθες καὶ ἀπὴν-
τησες ἐκεῖ πολλοὺς διαβόλους . . . πρόσεχε καλῶ, διότι θὰ
σοῦ ρουφίξουν τὸ αἷμα, ἐὰν ἐξακολουθῆς νὰ ἔχῃς τὸν Ἀβδη-
ριτισμὸν πολλῶν ὁμογενῶν, οἵτινες ὄντες παντοπῶλαι εἰς
τὴν ἰδίαν των πατρίδα, ἔρχονται εἰς τὰς Ἀθήνας λατρευό-
μενοι ὑπὸ τοῦ πρώτου τυχόντος ἀγύρτου, διασπείροντες δὲ
διὰ τῆς ἀνοήτου πολυτελείας των τὴν δυστυχίαν εἰς τὸν
ἐργατικὸν καὶ ἐντιμὸν λαόν.

ὦ ὁμογενεῖς ! Τῇ ἀληθείᾳ ὁμοιάζετε τὰ ἐπιδημικὰ ἐκεῖνα
πτηνὰ, τὰ ὅποια ἐνῶ ἐξ ἑνὸς τρέφουσι διὰ τῆς σαρκὸς των
τοὺς κατοίκους τῆς χώρας, ἐν ἧ ἐνσκήπτουσι, ἀφ' ἐτέρου κα-
ταστρέφουσι καὶ δάση καὶ φυτὰ, ἀφαιροῦντα οὕτω τὴν μό-
νιμον γονιμότητα καὶ παραγωγὴν τῆς χώρας *

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ.

Τῷ κ. Α. Β. εἰς Ἀργοστόλιον. — Ἀναμένομεν καὶ ἄλλα-
τόσον ἐπιτυχῆ ἔργα σας.

ΟΔΟΝΤΟΣΜΗΚΤΙΚΟΝ ΦΥΡΑΜΑ ΤΟΥ ΡΙΓΩ PATE-DENTIFRICE RIGAUD et Ce.

Τὸ φύραμα τοῦτο περιέχει ἐν ἑαυτῷ τὰ τονωτικὰ τῆς
Κίνης στοιχεῖα, ἀναλυόμενον μετ' ὀλίγου ὕδατος παρέχει
ἡμῖν γλίχρασμα καθ' ὅλα εὐάρεστον ὅπερ ἐπιτριβόμενον διὰ
τῆς ψήκτρας ἐπὶ τῶν ὀδόντων καθαρίζει αὐτοὺς, τοὺς λευ-
καίνει καὶ τοὺς προφυλάττει ἀπὸ τὴν τερηδόνα καὶ πᾶσαν
ὀδονταλίαν.

Παρὰ Κ. Ὀλυμπέω φαρμακεμπόρῳ, 206 ὁδὸς Ἐρμού.

ΕΛΙΞΙΡΙΟΝ ΡΙΓΩ DENTOVINE RIGAUD

Τὸ Ἐλιξίριον τοῦτο βᾶσιν ἔχον τὴν ἀρρικαν, εὐωδιάζει
εὐάρεστως τὸ χρῶμα, καθαρίζει καὶ δροσίζει τὴν ἀναπνοήν,
λευκαίνει τοὺς ὀδόντας, διευκολύνει τὴν κυκλοφορίαν τοῦ
αἵματος καὶ δίδει εἰς τὰ οὖλα τὸν ῥόδινον χρωματισμὸν
ὅστις εἶναι τὸ σημεῖον τῆς υγείας.

Παρὰ Κωνσταντῖνῳ Ὀλυμπέω, 206, ὁδὸς Ἐρμού.

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ Ἡ «ΑΓΚΥΡΑ»

Εἶδοποιούνται οἱ κύριοι μέτοχοι τῆς ἐταιρίας ὅτι τὴν 3ην
τοῦ προσηοῦς μηνὸς Μαρτίου ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὄραν
2ην μ. μ. θέλει συγκροτηθῆ ἐν τῷ καταστήματι αὐτῆς ἡ
Γενικὴ Συνέλευσις εἰς ἣν δικαιούται νὰ λάβῃ μέρος ὁ κεκτη-
μένος πέντε ἢ καὶ πλείονας μετοχάς.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 16 φεβρουαρίου 1880.

Ὁ Διευθυντὴς
ΑΔΕΞ. Π. ΚΑΜΠΑΣ.

Ὁ γραμματεὺς
Ἰωάννης Γκιών.